

EUROOPAN KESKUSPANKKI

PANKKIVALVONTA

Luonnos Euroopan keskuspankin ohjeiksi olennaisuuden arvioinnista

Sisäisen mallin menetelmän ja
vastuun arvonokaisuriskin
kehittyneen laskentamenetelmän
laajennusten ja muutosten
olennaisuuden arviointi

BANKENTOEZICHT

Joulukuu 2016

BANKTILLSYN BANKU UZRAUDZĪBA

BANKŪ PRIEŽIŪRA NADZÓR BANKOWY

VIGILANZA BANCARIA

BANKFELÜGYELET

BANKING SUPERVISION

SUPERVISION BANCAIRE BANČNI NADZOR

MAOIRSEACHT AR BHAINCÉIREACHT NADZOR BANAKA

BANKING SUPERVISION

PANGANDUSJÄRELEVALVE

SUPERVISÃO BANCÁRIA

BANKOVNI DOHLED

БАНКОВ НАДЗОР

BANKTILLSYN

BANKENAUF SICHT

ΤΡΑΠΕΖΙΚΗ ΕΠΟΠΤΕΙΑ PANKKIVALVONTA

SUPRAVEGHERE BANCARĂ BANKOVÝ DOHL'AD

SUPERVIŽJONI BANKARJA

SUPERVISIÓN BANCARIA

BANKING SUPERVISION

SUPERVISÃO BANCÁRIA

BANKENAUF SICHT

Sisällysluettelo

1	Johdanto	4
2	Säädösperusta ja rakenne	6
2.1	Säädösperusta	6
2.2	Osiot	6
3	Perustelut	9
3.1	Laajennukset ja muutokset, jotka edellyttävät tutkintaa	9
3.2	Aina olennaisiksi katsottavat laajennukset ja muutokset	10
3.3	Määrälliset olennaisuuskriteerit	10
3.4	Määrällisen vaikutusarvion havaintojakso: IMM-menetelmä	14
3.5	Rajoitukset arvioitaessa A-CVA-menetelmän muutoksia, jotka edellyttävät tutkintaa	14
3.6	Määrällisen vaikutusarvion havaintojakso: A-CVA-menetelmä	15
3.7	Laadulliset olennaisuuskriteerit	16
3.8	Muutokset, jotka vaikuttavat arviointikriteeriin ”merkittävästi”	17
4	Olennaisuuden arviointiprosessi tiivistetysti	18
5	EKP:n ohjeet sisäisen mallin menetelmän ja vastuun arvonokaisuriskin kehittyneen laskentamenetelmän laajennusten ja muutosten olennaisuuden arvioinnista	19
	Osa 1: Aihe	19
	Osa 2: Laajennusten ja muutosten luokittelu	20
	Osa 3: Laajennusten ja muutosten luokitteluperiaatteet	22
	Osa 4: IMM-menetelmään tehtävät laajennukset ja muutokset, jotka edellyttävät tutkintaa	23
	Osa 5: IMM-menetelmään tehtävät laajennukset ja muutokset, jotka eivät ole olennaisia	24
	Osa 6: A-CVA-menetelmään tehtävät muutokset, jotka edellyttävät tutkintaa	25
	Osa 7: A-CVA-menetelmään tehtävät muutokset, jotka eivät ole olennaisia	27

Osa 8: Laajennusten ja muutosten dokumentointi	27
Liite I: IMM-menetelmään tehtävät laajennukset ja muutokset	29
Liite II: A-CVA-menetelmään tehtävät muutokset	32
Lyhenneluettelo	33

1 Johdanto

Vakavaraisuusasetuksessa¹ edellytetään, että luottoriskin, operatiivisen riskin ja markkinariskin mittaamisessa käytettävälle sisäisille malleille on saatava uusi hyväksyntä olennaisten laajennusten ja muutosten jälkeen. Euroopan komissio on antanut tekniset sääntelystandardit luottoriskin mittaamisessa käytettävään sisäisten luottoluokitusten menetelmään (IRB-menetelmä), operatiivisen riskin mittaamisessa käytettävään kehittyneeseen mittausmenetelmään (AMA-menetelmä) sekä markkinariskin mittaamisessa käytettävään sisäisen mallin menetelmään (IMA-menetelmä) tehtävien laajennusten ja muutosten olennaisuuden arvioinnista (ks. osa 2.1). Teknisissä sääntelystandardeissa on määritelty kriteerit, joiden perusteella sisäisten mallien laajennukset ja muutokset luokitellaan joko olennaisiksi laajennuksiksi tai muutoksiksi, jotka edellyttävät lupaa toimivaltaisilta viranomaisilta, tai sellaisiksi laajennuksiksi tai muutoksiksi, jotka eivät ole olennaisia ja edellyttävät etu- tai jälkikäteisilmoituksen antamista toimivaltaiselle viranomaiselle.

Vastapuoliriskin suhteen vakavaraisuusasetuksen pohjalta ei sen nyky muodossa voida antaa vastaavia teknisiä sääntelystandardeja sen enempää sisäisen mallin menetelmää (IMM-menetelmä) kuin vastuun arvonokaisuriskin kehittyntä laskentamenetelmääkään (A-CVA-menetelmä) varten. Euroopan pankkiviranomainen (EPV) voi kuitenkin käyttää niiden suhteen sääntelyvaltuuksiaan antamalla asiasta ohjeita perustamisasetuksensa² 16 artiklan nojalla tai mahdollisesti myös teknisiä sääntelystandardeja tulevan EU-lainsäädännön nojalla.

Tämä asiakirja sisältää EKP:n ohjeet IMM-menetelmän ja A-CVA-menetelmän laajennusten ja muutosten olennaisuuden arvioinnista. Ohjeiden laatimisen kimmokkeena on ollut sisäisten menetelmien käyttöluopien jatkuva uudelleenarvointi. Ohjeissa kerrotaan, miten EKP aikoo tulkita sovellettavaa lainsäädäntöä arvioinnissa. EKP:n tulkinan pohjalta merkittävät laitokset voivat itsekin arvioida helpommin, ovatko niiden IMM-mallien ja A-CVA-mallien laajennukset ja muutokset lainsäädännön tarkoittamassa mielessä olennaisia. Ohjeet on tarkoitettu yhtenäiseksi kokonaisuudeksi, ja niitä tulisi myös noudattaa kokonaisuudessaan. Jos ohjeista sovelletaan vain yksittäisiä osia, arviointiprosessin johdonmukaisuus todennäköisesti kärsii.

Ohjeet eivät ole muodoltaan eivätkä sisällöltään oikeudellisesti velvoittavat, eivätkä ne vaikuta millään tavalla kansallisen ja EU-lainsäädännön soveltamiseen. Ohjeissa vain kerrotaan, miten valvottavien yhteisöjen tulisi toimia sovellettavan lainsäädännön nojalla.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta.

² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta.

Tässä asiakirjassa on johdannon lisäksi neljä lukua. Luvussa 2 käydään läpi ohjeiden rakenne, ja luvussa 3 esitetään perustelut ohjeiden laatimiselle. Luvussa 4 olennaisuuden arviointiprosessi esitetään kaaviomuodossa, ja luku 5 sisältää varsinaiset ohjeet.

2 Säädösperusta ja rakenne

2.1 Säädösperusta

Olennaisuuden arviointiohjeet perustuvat ja niissä viitataan (aina kun mahdollista) seuraaviin säädöksiin:

1. [Komission delegoitu asetus \(EU\) N:o 529/2014, annettu 12 päivänä maaliskuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen \(EU\) N:o 575/2013 täydentämisestä sisäisten luottoluokitusten menetelmän ja kehittyneen mittausmenetelmän laajennusten ja muutosten olennaisuuden arvioinnissa käytettävien teknisten sääntelystandardien osalta \(jäljempänä "IRB-sääntelystandardit"\)](#)
2. [Komission delegoitu asetus \(EU\) 2015/942, annettu 4 päivänä maaliskuuta 2015, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen \(EU\) N:o 575/2013 täydentämisestä koskevan delegoidun asetuksen \(EU\) N:o 529/2014 muuttamisesta markkinariskin omien varojen vaatimusten laskennassa sovellettavien sisäisten menetelmien laajennusten ja muutosten olennaisuuden arvioinnissa käytettävien teknisten sääntelystandardien osalta \(jäljempänä "IMA-sääntelystandardit"\).](#)
3. [Vakavaraisuusasetus](#), erityisesti
 - (a) 162 artiklan 2 kohdan i alakohta, jonka nojalla toimivaltaiselta viranomaiselta on saatava hyväksyntä, ennen kuin M-arvoksi voidaan asettaa 1.
 - (b) 383 artiklan 5 kohdan c alakohta, jonka nojalla EKP:llä on oikeus arvioida uudelleen A-CVA-menetelmässä sovellettava kerroin.

2.2 Osiot

Luvun 5 ohjeet jakautuvat temaattisesti kolmeen osioon: yleisosioon, IMM-osioon ja A-CVA-osioon.

Yleisosio

Ohjeiden yleisosion muodostavat luvun 5 osat 1, 2, 3 ja 8.

Yhtenäisyyden vuoksi yleisosion rakenne noudattelee IRB- ja IMA-sääntelystandardien rakennetta.

Osassa 1 määritellään ohjeiden soveltamisala. IMM-menetelmän suhteen yleisosion ohjeet kattavat kaikki laajennukset ja muutokset. A-CVA-menetelmän suhteen yleisosion ohjeet jakautuvat kolmeen luokkaan.

1. Sellaisten A-CVA-menetelmän laajennusten tai muutosten olennaisuuden arvioinnissa, jotka tehdään samanaikaisesti IMM-menetelmän laajennusten tai muutosten kanssa, sovelletaan IMM-osion ohjeita.
2. Sellaisten A-CVA-menetelmän laajennusten tai muutosten olennaisuuden arvioinnissa, jotka tehdään samanaikaisesti IMA-menetelmän laajennusten tai muutosten kanssa, sovelletaan IMA-sääntelystandardeja.
3. Kaikkien A-CVA-menetelmän laajennusten ja muutosten olennaisuuden arvioinnissa sovelletaan vakavaraisuusasetuksen 383 artiklan 5 kohdan c alakohtaa (ks. säädösperustan kohta 3 b edellä kohdassa 2.1).

Luokat 1 ja 2 kattavat yhdessä kaikki mahdolliset A-CVA-menetelmän laajennukset, sillä A-CVA-menetelmän laajennukset tehdään poikkeuksetta samanaikaisesti joko IMM-menetelmän tai IMA-menetelmän laajennusten kanssa.³ Siksi A-CVA-menetelmän laajennuksille ei määritellä ohjeissa erikseen olennaisuuden arviointikriteerejä. Luokat 1 ja 2 eivät kuitenkaan kata kaikkia mahdollisia A-CVA-menetelmän muutoksia, sillä A-CVA-menetelmän muutoksia ei aina tehdä samanaikaisesti IMM-menetelmän tai IMA-menetelmän muutosten kanssa. Sellaiset **pelkästään A-CVA-menetelmään tehtävät** muutokset, joihin ei voida soveltaa IMA-sääntelystandardeja eikä IMM-osion ohjeita, ovat mahdollisia seuraavissa tilanteissa:

- A-CVA-stressiajanjakson valinta
- markkinatietoihin perustuvan implisiittisen tappio-osuuden valinta
- muutokset hintaerosta tehtävän arvion määrittämismenetelmään.

Pelkästään A-CVA-menetelmään tehtävien muutosten olennaisuuden arviointikriteerit määritellään ohjeiden A-CVA-osiossa.

IMM-osio

Ohjeiden IMM-osion muodostavat luvun 5 osat 4 ja 5 sekä liite I.

IMM-osion rakenne noudattelee IRB-sääntelystandardien rakennetta.

³ Joidenkin sellaisten pienehköjen salkkujen kohdalla, joihin IMA-menetelmän laajennukset tai muutokset eivät vaikuta, laitokset voivat kuitenkin toimivaltaisen viranomaisen luvalla laskea A-CVA-pääomavaatimukset vakavaraisuusasetuksen kolmannen osan II osaston 6 luvun 3–5 jakson mukaista menetelmää käyttäen.

A-CVA-osio

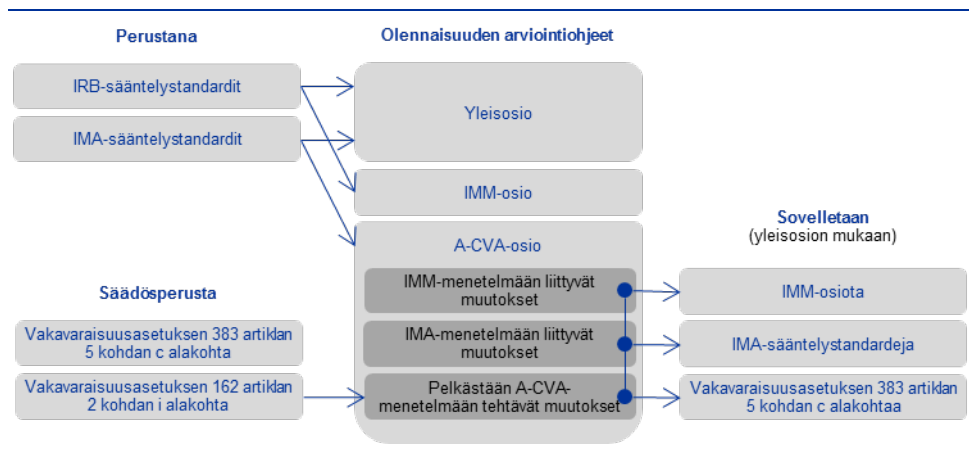
Ohjeiden A-CVA-osion muodostavat luvun 5 osat 6 ja 7 sekä liite II, ja osio kattaa pelkästään A-CVA-menetelmään tehtävät muutokset.

A-CVA-osion rakenne noudattelee IMA-sääntelystandardien rakennetta.

A-CVA-osion oikeusperustan muodostavat vakavaraisuusasetuksen 162 artiklan 2 kohdan i alakohta ja 383 artiklan 5 kohdan c alakohta (ks. säädösperustan kohdat 3 a ja 3 b edellä kohdassa 2.1).

Kaavio 1.

Ohjeiden rakenne ja säädösperusta tiivistetysti

3 Perustelut

Tässä luvussa tarkastellaan rakenteellisia eroja näiden ohjeiden ja IRB- ja IMA-sääntelystandardien välillä sekä syitä eroihin. Samoin kerrotaan, miten IMM- ja A-CVA-menetelmiin tehtäviä muutoksia arvioidaan. Luvussa ei perustella erikseen niitä ohjeiden osia, jotka perustuvat suoraan sääntelystandardeihin (ks. linkit standardeihin luvussa 2.1).

3.1 Laajennukset ja muutokset, jotka edellyttävät tutkintaa

Ks. luvun 5 ohjeiden osan 2 kohta 1 ja osa 3.

Laajennusten ja muutosten luokittelu

IRB- ja IMA-sääntelystandardien nojalla laitosten on arvioitava itse, ovatko niiden IRB- ja IMA-menetelmiin tehtävät laajennukset tai muutokset olennaisia vai eivät, ja luokitus perustuu laitoksen arvioon.

Myös näiden ohjeiden mukaan laitosten on suoritettava itsearvio siitä, ovatko niiden IMM- ja A-CVA-menetelmiin tehtävät laajennukset ja muutokset olennaisia, mutta osassa tapauksista EKP tekee vielä oman tutkintansa itsearvion täydennykseksi. Itsearvion perusteella laajennus tai muutos luokitellaan jompaankumpaan seuraavista luokista: ”laajennukset ja muutokset, jotka edellyttävät tutkintaa” tai ”laajennukset ja muutokset, jotka eivät ole olennaisia”.

Niistä laajennuksista ja muutoksista, jotka laitoksen arvion mukaan eivät ole olennaisia, ilmoitetaan EKP:lle ohjeiden osan 2 kohdan 3 mukaisesti joko etu- tai jälkikäteen.

Jos laajennus tai muutos edellyttää itsearvion perusteella tutkintaa, EKP suorittaa sisäisen mallin arvioinnin ja luokittelee laajennuksen tai muutoksen lopullisesti olennaiseksi tai ei-olennaiseksi. Laitokset eivät voi ottaa tutkinnan kohteena olevaa laajennusta tai muutosta käyttöön, ennen kuin EKP antanut lopullisen luokituksen. Jos laajennus tai muutos on luokiteltu olennaiseksi, laitos saa EKP:ltä muodollisen päätöksen. Jos taas laajennuksen tai muutoksen ei katsota olevan olennainen, EKP ilmaisee näkemyksensä sen toteutuksesta.

Luokitteluprosessin perustelut

EKP katsoo, että tiettyjen IMM- ja A-CVA-menetelmiin tehtävien laajennusten ja muutosten olennaisuuden arvioimiseksi tarvitaan näissä ohjeissa määriteltyjen laadullisten ja määrällisten arviointikriteerien täydennykseksi vielä EKP:n suorittama erillinen tutkinta.

EKP:n tutkinnasta saadaan lisätietoa laajennuksen tai muutoksen olennaisuuden määrittämistä varten, ja sen avulla voidaan välttää muodollinen EKP:n päätöksentekomenettely tietyissä tapauksissa, joissa laajennuksen tai muutoksen ei tutkinnan perusteella katsota olevan olennainen.

3.2 Aina olennaisiksi katsottavat laajennukset ja muutokset

Ks. luvun 5 ohjeiden osan 2 kohta 2.

Olennaisuusarvio

EKP tekee sisäisen mallin arvioinnin niille laajennuksille ja muutoksille, jotka edellyttävät tutkintaa. Seuraavat laajennukset ja muutokset luokitellaan varmuuden vuoksi aina olennaisiksi niiden verrattain suuren määrällisen vaikutuksen tähden:

1. IMM-menetelmään tehtävät laajennukset, jotka edellyttävät tutkintaa⁴
2. IMM-menetelmään tehtävät laajennukset ja muutokset tai A-CVA-menetelmään tehtävät muutokset, jotka pienentävät laitoksen riskipainotettujen vastuuerien kokonaismäärää vähintään 1 prosentilla
3. laajennukset ja muutokset, joiden hylkäämistä EKP esittää päätöksentekoaikanaan sisäisen mallin arvioinnin perusteella.

3.3 Määrälliset olennaisuuskriteerit

3.3.1 IMM-menetelmän laajennukset ja muutokset, jotka edellyttävät tutkintaa

Ks. luvun 5 ohjeiden osan 4 kohta 1.

Ohjeiden kriteerit

Vähintään 5 prosentin muutos koko vastapuoliriskille laskettavassa riskipainotettujen vastuuerien määrässä.

⁴ Vakavaraisuusasetuksessa edellytetään, että kaikkiin olennaisiin laajennuksiin on hankittava lupa.

IRB-sääntelystandardien kriteerit

IRB-sääntelystandardien perusteella olennaisiksi luokitellaan sellaiset IRB-menetelmään tehtävät laajennukset ja muutokset, joiden vaikutus täyttää seuraavat kriteerit:

1. vähintään 1,5 prosentin vähennys koko luottoriskille laskettavassa riskipainotettujen vastuuerien määrässä
2. vähintään 15 prosentin vähennys riskipainotettujen vastuuerien määrässä luokittelujärjestelmän soveltamisalalla.

IMM-menetelmien määrälliset olennaisuuskriteerit siis eroavat IRB-sääntelystandardien kriteereistä. Eroja on neljä, ja niitä tarkastellaan seuraavassa.

Kriteerien erot

Ensinnäkin IMM-menetelmille määritellyt kynnysarvot koskevat vain vastapuoliriskin laskentaa. Ne on siis määritelty tiukemmin kuin IRB-sääntelystandardeissa, joiden mukaan kynnysarvo koskee laitoksen koko luottoriskin laskentaa ja vastapuoliriski otetaan huomioon yhtenä eränä laskettaessa luottoriskille riskipainotettujen vastuuerien määrää. EKP:ssä sisäisiä luottoriskin laskentamalleja ja vastapuoliriskin laskentamalleja kuitenkin pidetään erillisinä mallityypeinä, ja sen vuoksi kynnysarvot on määritelty pelkästään vastapuoliriskin laskennassa käytettävän salkun (eikä koko luottosalkun) tasolla.

Toiseksi ohjeiden kynnysarvot ovat korkeammat, sillä

1. IMM-vastuut ovat homogeenisempia kuin IRB-vastuut
2. IMM-mallien laajennukset ja muutokset vaikuttavat yleensä koko vastapuoliriskin laskennassa käytettävään salkkuun (koska malleissa käytettäviin nettoutusryhmiin sisältyy eri omaisuuseräluokkia ja/tai transaktiotyyppejä), kun taas IRB-mallien laajennukset ja muutokset vaikuttavat todennäköisesti vain yhteen vastuuluokkaan koko IRB-salkussa.

Jos siis IMM-menetelmien laajennusten ja muutosten olennaisuusarvioinnissa käytettäisiin IRB-sääntelystandardien mukaisia kynnysarvoja, todennäköisesti kaikkien laajennusten ja muutosten katsottaisiin edellyttävän tutkintaa, mistä aiheutuisi tarpeetonta työtä kaikille osapuolille.

Kolmanneksi sisäisen mallin arviointi on ohjeiden mukaan tarpeen myös silloin, kun laajennuksesta tai muutoksesta aiheutuva riskipainotettujen vastuuerien kasvu (eikä vain vähennys) ylittää kynnysarvon. Tähän on kolme syytä.

1. Sellaiset mallin laajennukset tai muutokset, jotka kasvattavat IMM-salkun riskipainotettujen vastuuerien määrää, voisivat pienentää A-CVA-salkun pääomavaatimuksia merkittävästi (esimerkiksi koska odotettu riskiprofiili

pienenisi vuoden aikajänteen jälkeen siitäkin huolimatta, että alle vuoden aikajäntellä riskit kasvavat).

2. IRB-menetelmän jaottelu perustuu vastuuryhmiin, kun taas IMM-menetelmässä jaottelu perustuu omaisuuseräluokkiin (kuten korkojohdannaiset tai valuuttajohdannaiset), joihin kaikkiin mallin laajennus tai muutos voi vaikuttaa. Vaikka mallin laajennus kasvattaisi IMM-mallilla laskettavaa riskipainotettujen vastuuerien kokonaisuusmäärää, se voisi pienentää niiden määrää yksittäisissä omaisuuseräluokissa, jotka riittävän suuriksi kasvaessaan tulisi ottaa EKP:n lähempään tarkasteluun (vaikka ne tällä hetkellä olisivatkin pieniä). Siksi myös riskipainotettujen vastuuerien kasvulle tarvitaan kynnysarvo.
3. Jotta laitoksen mallien laajennuksista ja muutoksista on varmasti aina riittävän tarkka kuva, niiden olennaisuus on tutkittava myös silloin, kun niistä aiheutuva IMM-salkun riskipainotettujen vastuuerien kasvu ylittää kynnysarvon.

Neljänneksi kynnysarvo on määritelty vastapuoliriskin laskennassa käytettävälle salkulle kokonaisuutena, eikä IMM-menetelmän soveltamisalaan kuuluville erille ole määritelty erillistä kynnysarvoa. Erillinen kynnysarvo IMM-menetelmän soveltamisalaan kuuluville erille on tarpeeton kahdesta syystä.

1. Yhteisen valvontamekanismin piiriin kuuluvilla laitoksilla vähintään 50 % vastapuoliriskille lasketusta riskipainotettujen vastuuerien määrästä perustuu IMM-menetelmään.
2. Jos IRB-mallin laajennus tai muutos tehdään laitoksen tytäryhtiössä, sen vaikutus voi olla pieni konsernitasolla mutta suuri tytäryhtiön tasolla. Siksi IRB-sääntelystandardeissa edellytetään, että kynnysarvo asetetaan luokitusjärjestelmän soveltamisalan laajuudella. IMM-malleja kuitenkin sovelletaan konsernitasolla.

Perusteet riskipainotettuja vastuueriä koskevan kynnysarvon asettamiselle

Määritellyt kynnysarvot koskevat riskipainotettujen vastuuerien määrää kussakin salkussa. Vaihtoehtoisesti olisi voitu päättää, että kynnysarvot määritetään itse vastuiden määrälle, kuten efektiivisen odotetun positiivisen vastapuoliriskin määrälle. Se ei kuitenkaan ole riskipainotettu, eli vastuiden määrän muutosten vaikutus olennaisuusarviointiin ei riippuisi lainkaan siitä, liittyykö sopimukseen pieni vai suuri maksukyvyttömyyden todennäköisyys ja tappio-osuus. Efektiivisen odotetun positiivisen vastuun määrässä ei myöskään pystytä huomioimaan riskiprofiileja vuoden aikajännettä pidemmälle, kun taas riskipainotetuissa vastuuerissä otetaan huomioon koko odotettu riskiprofiili maturiteettioikaisun avulla.⁵ Riskipainotettuja vastuueriä pidetään kaiken kaikkiaan soveltuvimpana riskien mittarina olennaisuusarvioinnin kynnysarvoja ajatellen.

⁵ Tämä pätee, kunhan M-arvo ei ole vakavaraisuusasetuksen 162 artiklan 2 kohdan i alakohdan mukaisesti 1.

3.3.2 IMM-menetelmän laajennukset ja muutokset, jotka eivät ole olennaisia ja jotka edellyttävät etukäteisilmoitusta

Ks. luvun 5 ohjeiden osa 5.

Ohjeiden kriteerit

Määrällisiä kriteerejä ei tarvita.

IRB-sääntelystandardien kriteerit

Vähintään 5 prosentin vähennys riskipainotettujen vastuuerien määrässä luokittelujärjestelmän soveltamisalalla.

Syyt eroihin

IRB-sääntelystandardeissa asetetaan määrällinen kynnysarvo luokittelujärjestelmän soveltamisalan laajuudella, mutta kuten edellä todettiin, IMM-menetelmän kohdalla ei ole tarvetta tällaiselle kynnysarvolle eikä siis myöskään IMM-menetelmän soveltamisalaan kuuluvia eriä koskevalle määrälliselle arvioinnille.

3.3.3 A-CVA-menetelmän muutokset, jotka edellyttävät tutkintaa

Ks. luvun 5 ohjeiden osan 6 kohta 1.

A-CVA-salkun muutosten määrällinen arviointi vastaa IMA-salkun muutosten määrällistä arviointia, josta on säädetty IMA-sääntelystandardeissa.

3.3.4 Vaikutusanalyysissa vakiona pidettävät indikaattorit

Ks. luvun 5 ohjeiden osan 4 kohta 5 ja osan 6 kohta 6.

Ohjeiden kriteerit

Sellaisten indikaattorien⁶, joihin A-CVA- tai IMM-menetelmien laajennukset tai muutokset eivät vaikuta, odotetaan pysyvän vakiona koko määrällisen vaikutusanalyysin ajan. Esimerkiksi maksukyvyttömyyden todennäköisyyden ja tappio-osuuden odotetaan pysyvän vakiona arvioitaessa laitoksen IMM-malliin tehtävän muutoksen vaikutusta riskipainotettuihin vastueriini. Vastaavasti

⁶ Indikaattorilla tarkoitetaan tässä määrällisen muuttujan arvoa, joka vaikuttaa pääomavaatimuksen suuruuteen.

markkinatietoihin perustuvan implisiittisen tappio-osuuden johtamismenetelmän odotetaan pysyvän vakiona, kun lasketaan hintaerosta tehtävän arvion määrittämismenetelmään tehdyistä muutoksista aiheutuvaa vaikutusta A-CVA-salkun kokonaispääomavaatimukseen.

Perustelut

Jotta määrällinen vaikutusarvio olisi luotettava, tarkasteltavaan A-CVA- tai IMM-menetelmän laajennukseen tai muutokseen liittymättömien indikaattorien odotetaan pysyvän vakiona.

3.4 Määrällisen vaikutusarvion havaintojakso: IMM-menetelmä

Ks. luvun 5 ohjeiden osan 4 kohta 4.

Ohjeiden havaintojakso

Ohjeisiin sisältyy IMM-menetelmän kohdalla havaintojakso määrällisten olennaisuuskriteerien täyttymisen arvioinnille.

Perusteet havaintojakson käyttöönotolle

IRB-sääntelystandardien mukaan määrällisten olennaisuuskriteerien täyttymisen arvioimiseksi riittää yksi yksittäinen havainto. IMM-menetelmällä riskipainotettujen vastuuerien määrä kuitenkin vaihtelee enemmän kuin IRB-menetelmällä. Siksi ohjeissa otetaan käyttöön havaintojakso, jotta määrällisestä vaikutuksesta saadaan luotettava luku. Riskipainotettujen vastuuerien määrä vaihtelee IMM-menetelmällä enemmän kuin IRB-menetelmällä siksi, että

1. IMM-vastuiden määrä voi vaihdella markkinatietojen muutosten seurauksena.
2. IMM-vastuiden määrä voi vaihdella kaupankäynnin/suojausten seurauksena.

IMM-menetelmän kohdalla laajennusten ja muutosten määrällisen olennaisuusarvioinnin havaintojakso on sama kuin A-CVA-menetelmän kohdalla (ks. osa 3.6 jäljempänä).

3.5 Rajoitukset arvioitaessa A-CVA-menetelmän muutoksia, jotka edellyttävät tutkintaa

Ks. luvun 5 ohjeiden osan 6 kohta 1.

Rajoitukset olennaiseksi luokittelussa

Vakavaraisuusasetuksen nojalla laitosten on otettava käyttöön A-CVA-malli, jos ne ovat saaneet luvan sekä IMA-mallilleen (vakavaraisuusasetuksen 363 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vieraan pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden erityisriskiä varten) että IMM-mallilleen. Siksi A-CVA-mallin käyttöönottoon ei tarvita erillistä lupaa, eivätkä muutokset, jotka vaikuttavat yksinomaan A-CVA-malliin, edellytä etukäteislupaa. Tällaisia pelkästään A-CVA-malliin vaikuttavia muutoksia ei siis voi luokitella olennaisiksi, joten EKP ei myöskään tutki niiden olennaisuutta.

Osa A-CVA-menetelmään tehtävistä muutoksista kuitenkin vaikuttaa paitsi itse menetelmään myös vakavaraisuusasetuksen 162 artiklan 2 kohdan 1 alakohdassa tarkoitettuun lupaan, jonka myötä M-arvoksi voi asettaa 1. EKP tutkii näiden muutosten olennaisuuden, jos muutosten vaikutus ylittää luvun 5 ohjeiden osassa 6 määritellyn kynnysarvon.

A-CVA-mallien muutokset, jotka vaikuttavat lupaan asettaa M-arvoksi 1⁷

Pelkästään A-CVA-malliin vaikuttavien muutosten olennaisuus on tutkittava vain silloin, kun muutosten vaikutus ylittää kynnysarvon ja sillä on vaikutusta laitoksen lupaan asettaa M-arvoksi 1.

EKP:n tulkinnan perusteet

Vakavaraisuusasetuksen 162 artiklan 2 kohdan i alakohdan nojalla laitokset voivat asettaa M-arvoksi 1 vain, jos ne pystyvät osoittamaan EKP:lle, että luottoluokan siirtymisriski on otettu asianmukaisesti huomioon niiden A-CVA-malleissa – siis hintaerosta tehtävän arvion määrittämismenetelmässä. Laitosten on siis saatava EKP:ltä lupa, ennen kuin ne voivat asettaa M-arvoksi 1. EKP katsoo myös, että jotta vakavaraisuusasetuksen 162 artiklan 2 kohdan i alakohta toteutuisi tosiasiallisesti kaikilta osin, tällaisen luvan saaneiden laitosten tulisi hakea lupaa myös sellaisille hintaerosta tehtävän arvion määrittämismenetelmiin tehtäville olennaisille muutoksille, jotka kuuluvat annetun luvan soveltamisalaan.

3.6 Määrällisen vaikutusarvion havaintojakso: A-CVA-menetelmä

Ks. luvun 5 ohjeiden osan 6 kohta 5.

⁷ M on vakavaraisuusasetuksen 162 artiklassa tarkoitettu maturiteetin muuttuja, jota käytetään 153 artiklan 1 kohdan mukaisessa IRB-riskipainon laskukaavassa.

Ohjeiden havaintojakso

Ohjeisiin sisältyy A-CVA-menetelmän kohdalla vararatkaisuna mahdollisuus arvioida laadullisten olennaisuuskriteerien täyttymistä havaintojaksolla, joka on joko kolme perättäistä viikkoa (viikoittaiset havainnot) tai kaksi perättäistä kuukautta (kuukausihavainnot).

Perusteet havaintojakson käyttöönotolle

Vararatkaisu otetaan käyttöön sellaisia laitoksia ajatellen, jotka eivät kykene päivittämään A-CVA-laskelmiaan päivittäin.

Vakavaraisuusasetuksen 383 artiklan 5 kohdan d alakohdan nojalla laitosten on laskettava A-CVA-pääomavaatimuksensa vähintään kuukausittain, ja tiedot on raportoitava neljännesvuosittain.⁸ Laitosten pitäisi kaiken kaikkiaan pystyä suorittamaan vaikutusanalyysit kuukausittaisen havainnoinnin pohjalta. Jos havaintojen tiheys harvenee kuukausittaiseksi, havaintojakson pituus kasvaa, jotta muutosten määrällisestä olennaisuusarviointista saadaan edelleen luotettava vaikutusluku.

3.7 Laadulliset olennaisuuskriteerit

3.7.1 IMM-menetelmän laajennukset

Ks. luvun 5 ohjeiden liitteen I osa I.

IMM-menetelmän laajennukset

Ohjeiden IMM-osiossa määritellään IMM-menetelmän laajennusten olennaisuuden arviointia varten laadullisia kriteerejä, jotka poikkeavat IRB-sääntelystandardeissa määritellyistä laadullisista luottoriskin arviointikriteereistä.

Käyttöönoton perusteet

IRB-sääntelystandardien laadullisia arviointikriteerejä ei voida käyttää IMM-mallien laajennusten olennaisuusarviointissa, sillä soveltamisalat eivät risteä. Siksi ohjeissa määritellään IMM-mallien laajennuksia varten erilliset laadulliset arviointikriteerit.

⁸ Ks. vakavaraisuusvalvontaan liittyvää raportointia koskevien EPV:n teknisten täytäntöönpanostandardien (komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 680/2014) 5 artiklan a kohdan 1 alakohta.

3.7.2 IMM- ja A-CVA-menetelmien muutokset

Ks. luvun 5 ohjeiden liitteen I osa II (IMM-menetelmä) ja liite II (A-CVA-menetelmä).

Sekä IMM-menetelmän että A-CVA-menetelmän olennaisuusarvioinnille on omat laadulliset kriteerit.

3.8 Muutokset, jotka vaikuttavat arviointikriteeriin ”merkittävästi”

Ks. luvun 5 ohjeiden osan 6 kohta 1 ja osan 8 kohdan 2 alakohta c sekä liitteet (laajennukset ja muutokset, jotka edellyttävät tutkintaa, sekä laajennukset ja muutokset, jotka eivät ole olennaisia ja edellyttävät etukäteisilmoitusta).

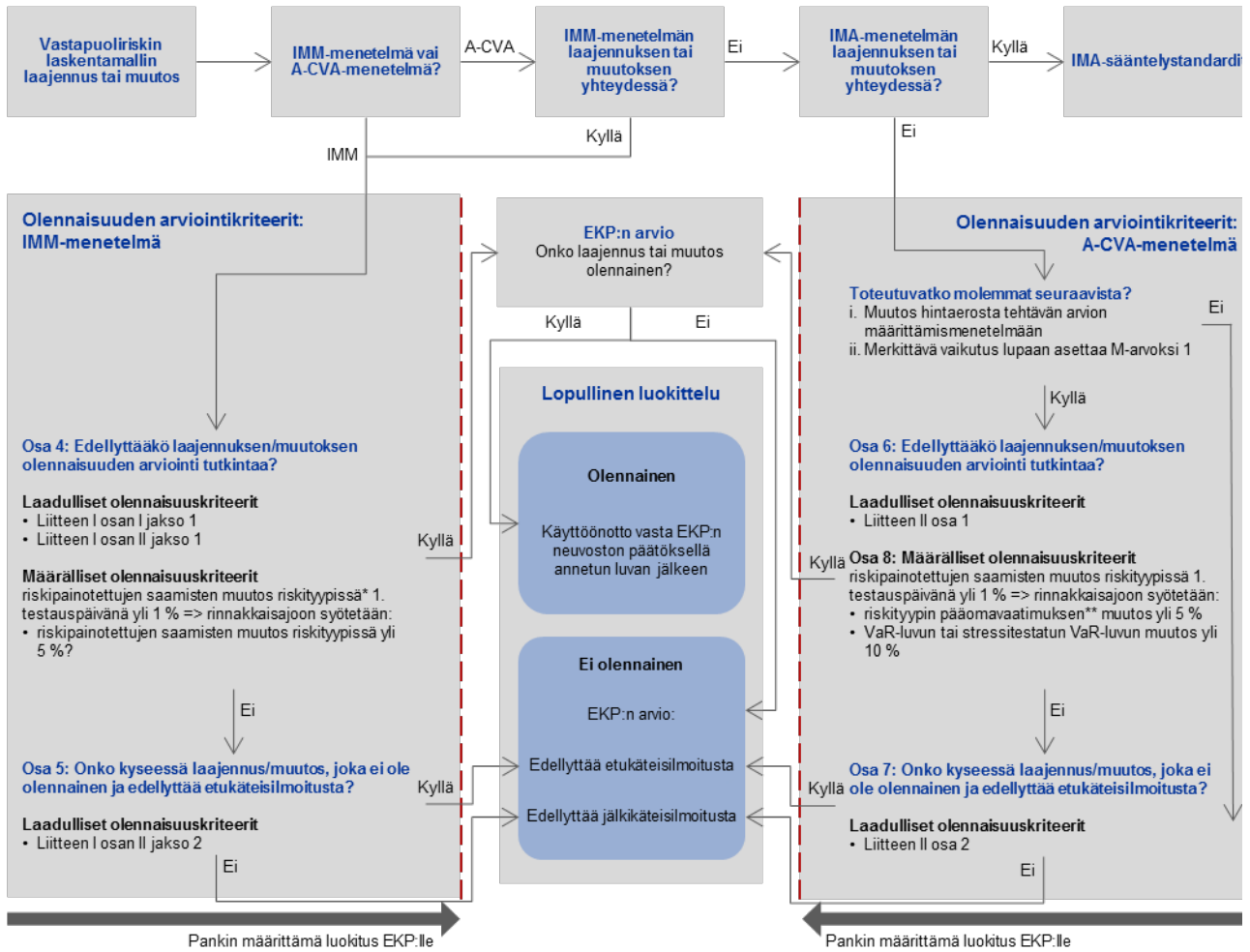
Ohjeiden laadinnassa piti löytää tasapaino kahden ääripään eli periaatemallin ja kaikenkattavan mallin välillä.

Periaatemallin etuna on, että kaikkia mahdollisia laajennuksia ja muutoksia ei tarvitse luetella ja luokitella etukäteen. Haittana vastaavasti on se, että aina ei välttämättä ole helppo päättää, miten laajennus tai muutos tulisi luokitella. Kaikenkattavan mallin edut ja haitat ovat päinvastaiset.

Näissä ohjeissa on käytetty periaatemallia osassa arviointikriteerejä, sillä on mahdotonta luetella kattavasti kaikkia mahdollisia tulevia laajennuksia ja muutoksia. Näiden kriteerien kohdalla muutosten luonnehdinnan apuna käytetään ilmausta ”merkittävä” (ks. luvun 5 ohjeiden osan 6 kohta 1, osa 8 sekä liitteet).

Lisäluonnehdintaa ”merkittävä” käytetään esimerkiksi liitteen I osan II jakson 1 kohdassa 2, jossa riskitekijöiden jakauman ennustamismenetelmän merkittävät muutokset määritellään muutoksiksi, jotka edellyttävät tutkintaa. Tällaisesta olennaisuustutkintaa edellyttävästä merkittävästä muutoksesta on kyse esimerkiksi silloin, jos korkokäyrän laskennassa käytettävää stokastista mallia muutetaan niin, että siinä käytetään normaalijakaumaa lognormaalin jakauman asemesta. Riskitekijöiden jakauman ennustamismenetelmään tehtävät muutokset eivät ole merkittäviä esimerkiksi silloin, kun jo vahvistettuun raaka-aineiden riskitekijämalliin lisätään uusi riskitekijä (kuten Brent-raakaöljy). Tällöin katsotaan, että muutos ei ole olennainen ja se edellyttää etukäteisilmoitusta.

4 Olennaisuuden arviointiprosessi tiivistetysti

* Vastapuoliriski (vakavaraisuusasetuksen kolmannen osan II osaston 6 luku).

** Täysimääräinen pääomavaatimus vastuun arvonokaisuriskin pohjalta.

5 EKP:n ohjeet sisäisen mallin menetelmän ja vastuun arvonokaisuriskin kehittyneen laskentamenetelmän laajennusten ja muutosten olennaisuuden arvioinnista

Ohjeet eivät ole muodoltaan eivätkä sisällöltään oikeudellisesti velvoittavat, eivätkä ne vaikuta millään tavalla kansallisen ja EU-lainsäädännön soveltamiseen. Ohjeissa vain kerrotaan, miten valvottavien yhteisöjen tulisi toimia sovellettavan lainsäädännön nojalla. Ohjeet on tarkoitettu yhtenäiseksi kokonaisuudeksi, ja niitä tulisi myös noudattaa kokonaisuudessaan. Jos ohjeista sovelletaan vain yksittäisiä osia, arviointiprosessin johdonmukaisuus todennäköisesti kärsii.

Osa 1: Aihe

1. Näissä EKP:n laatimissa ohjeissa määritetään ohjeelliset kriteerit sisäisen mallin menetelmän (IMM-menetelmä) laskentamalleihin (vakavaraisuusasetuksen 283–294 artikla) ja vastuun arvonokaisuriskin kehittyneen menetelmän (A-CVA-menetelmä) laskentamalleihin (vakavaraisuusasetuksen 381–383 artikla ja 386 artikla) tehtävien laajennusten ja muutosten olennaisuuden arviointia varten.
2. IMM-menetelmän suhteen ohjeissa (osat 4 ja 5 sekä liite I) määritellään olennaisuuden arviointikriteerit kaikkia mallien laajennuksia ja muutoksia varten.
3. A-CVA-menetelmän suhteen ohjeissa joko viitataan voimassa olevaan sääntelyyn ja ohjeiden IMM-osioon tai määritellään erilliset olennaisuuden arviointikriteerit.
 - (a) **Kaikki A-CVA-menetelmän laajennukset ja muutokset**
Vakavaraisuusasetuksen 383 artiklan 5 kohdan c alakohdan nojalla toimivaltainen viranomainen voi harkintansa mukaan arvioida uudelleen A-CVA-laskentakertoimen. Ohjeissa viitataan tähän harkintavaltaan kaikkien A-CVA-menetelmän laajennusten ja muutosten kohdalla.
 - (b) **A-CVA-menetelmän laajennukset**
Kaikkien A-CVA-menetelmän laajennusten suhteen noudatetaan IMA-sääntelystandardeja (asetus (EU) 2015/942), jolla on muutettu IRB-sääntelystandardeja (asetus (EU) N:o 529/2014), sekä IMM-osion ohjeita mallien laajennusten arvioinnista.

(c) **A-CVA-menetelmän muutokset**

Ohjeissa A-CVA-menetelmän muutokset jaetaan kolmeen luokkaan. Kussakin luokassa muutoksen olennaisuus arvioidaan eri perustein.

- (i) Jos A-CVA-menetelmän muutokset tehdään samanaikaisesti IMM-mallin muutosten kanssa, sovelletaan IMM-osion ohjeita mallien muutosten arvioinnista.
- (ii) Jos A-CVA-menetelmän muutokset tehdään samanaikaisesti IMA-mallin muutosten (vakavaraisuusasetuksen kolmannen osan II osaston 5 luku) kanssa, sovelletaan IMA-sääntelystandardeja, joilla on muutettu IRB-sääntelystandardeja.
- (iii) Jos A-CVA-mallin muutoksia ei tehdä IMM- tai IMA-mallin muutosten yhteydessä, sovelletaan näiden ohjeiden osissa 6 ja 7 sekä liitteessä II määriteltyjä pelkästään A-CVA-malliin tehtävien muutosten olennaisuuden arviointikriteerejä. Pelkästään A-CVA-malliin tehtäviksi muutoksiksi katsotaan ainakin seuraavat muutokset:
- sellaiset muutokset hintaerosta tehtävän arvion määrittämismenetelmiin (vakavaraisuusasetuksen 383 artiklan 1 ja 7 kohta), jotka eivät johdu IMA-malliin tehtävistä muutoksista
 - sellaiset muutokset markkinatietoihin perustuvassa implisiittisessä tappio-osuudessa (vakavaraisuusasetuksen 383 artiklan 7 kohta), jotka eivät johdu IMA- tai IRB-malliin tehtävistä muutoksista
 - sellaiset muutokset A-CVA-mallin stressiajanjaksossa (vakavaraisuusasetuksen 383 artiklan 5 kohdan b alakohta), jotka eivät johdu IMM-mallin stressiajanjaksoon tehtävistä muutoksista.

- (d) Edellä alakohdassa b ja alakohdan c alakohdissa i ja ii tarkoitetuista laajennuksista ja muutoksista tulisi ilmoittaa samalla tavalla kuin sellaisista pelkästään A-CVA-menetelmään tehtävistä muutoksista, jotka eivät ole olennaisia ja jotka edellyttävät jälkikäteisilmoitusta (ks. osa 8). Osan 8 kohdan 1 alakohdan g raportointivaatimuksia on kuitenkin kevennetty näiden laajennusten ja muutosten suhteen siten, että laitokset voivat ilmoittaa sellaisen määrällisen vaikutuksen, jota ei ole johdettu rinnakkaisajosta.

Osa 2: Laajennusten ja muutosten luokittelu

1. Laitokset luokittelevat IMM-menetelmään tehtävät laajennukset ja muutokset ja A-CVA-menetelmään tehtävät muutokset seuraaviin luokkiin:

- (a) laajennukset ja muutokset, jotka edellyttävät EKP:n tutkintaa

- (b) muut laajennukset ja muutokset, jotka edellyttävät ilmoitusta EKP:lle.
2. Edellä kohdan 1 alakohdassa a tarkoitettujen EKP:n tutkintaa edellyttävien laajennusten ja muutosten kohdalla lopullisen luokituksen tekee EKP, joka käyttää seuraavia luokituksia:

- (a) olennaiset laajennukset ja muutokset, jotka edellyttävät lupaa
- (b) laajennukset ja muutokset, jotka eivät ole olennaisia.

Lopullinen luokitus määräytyy EKP:n tutkinnan perusteella. Seuraavat tapaukset kuitenkin luokitellaan aina olennaisiksi:

- (c) IMM-menetelmään tehtävät laajennukset, jotka edellyttävät tutkintaa
- (d) IMM-menetelmään tehtävät laajennukset ja muutokset tai A-CVA-menetelmään tehtävät muutokset, jotka pienentävät laitoksen riskipainotettujen vastuuerien kokonaismäärää vähintään 1 prosentilla
- (e) laajennukset ja muutokset, joiden hylkäämistä EKP esittää päätöksentekoaikojensa sisäisen mallin arvioinnin perusteella.

Ennen laajennuksen tai muutoksen käyttöönottoa laitoksen tulee odottaa, että EKP on

- hyväksynyt laajennuksen tai muutoksen (YVM-asetuksen⁹ 9 artiklan mukaisen) sisäisen mallin arvioinnin perusteella muodollista päätöksentekomenettelyä noudattaen (tapauksissa, joissa laajennus tai muutos on luokiteltu olennaiseksi), tai
- ilmoittanut laitokselle, että laajennuksen tai muutoksen ei katsota olevan olennainen. Ilmoitukseen voi myös sisältyä EKP:n kanta laajennukseen tai muutokseen.

3. Laitokset luokittelevat edellä kohdan 1 alakohdassa b tarkoitettuja muut laajennuksia ja muutoksia edelleen jompaankumpaan seuraavista luokista:
- (a) laajennukset ja muutokset, jotka eivät ole olennaisia ja jotka edellyttävät ilmoituksen antamista ennen käyttöönottoa (etukäteisilmoitus)
- (b) laajennukset ja muutokset, jotka eivät ole olennaisia ja jotka edellyttävät ilmoituksen antamista käyttöönoton jälkeen (jälkikäteisilmoitus).

⁹ Neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013, annettu 15 päivänä lokakuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille.

Osa 3: Laajennusten ja muutosten luokitteluperiaatteet

1. IMM-menetelmään tehtävien laajennusten ja muutosten luokittelussa noudatetaan tämän osan sekä osien 4 ja 5 periaatteita.

A-CVA-menetelmään tehtävien muutosten luokittelussa noudatetaan tämän osan sekä osien 6 ja 7 periaatteita.

2. Laitokset noudattavat seuraavia periaatteita laskiessaan laajennuksen tai muutoksen määrällistä vaikutusta riskipainotettujen vastuuerien määrään – tai soveltuvissa tapauksissa suoraan omien varojen vaatimuksiin – vakavaraisuusasetuksen kolmannen osan II osaston 3 luvun 2 jakson mukaisesti (IRB-menetelmään tehtävät laajennukset ja muutokset) tai kolmannen osan II osaston 2 luvun 1–2 jakson mukaisesti (perusmenetelmään tehtävät laajennukset ja muutokset).
 - (a) Laitokset käyttävät määrällisen vaikutuksen arvioinnissa tuoreimpia saatavilla olevia tietoja.
 - (b) Jos määrällistä vaikutusta ei ole mahdollista arvioida tarkasti, laitokset arvioivat vaikutuksen edustavan otoksen tai muun luotettavan estimointimenetelmän pohjalta.
 - (c) Jos muutoksella ei ole välitöntä määrällistä vaikutusta (esim. organisaatiomuutosten taikka sisäisten prosessien tai riskienhallintaprosessien muutosten tapauksessa), määrällistä vaikutusta ei lasketa osien 4.(IMM-menetelmät) ja 6 (A-CVA-menetelmät) mukaisesti.
3. Laajennusta tai muutosta ei voi pilkkoa osiin olennaisuusluokan alentamiseksi.
4. Laajennuksia tai muutoksia ei voi yhdistellä olennaisuusluokan alentamiseksi.
5. Jos laitos ei ole varma, miten laajennus tai muutos tulisi luokitella, sen on valittava korkein soveltuva olennaisuusluokka.
6. Kun EKP on hyväksynyt olennaiseksi luokitellun laajennuksen tai muutoksen, laitos laskee omien varojen vaatimuksensa hyväksytyyn laajennuksen tai muutoksen pohjalta hyväksyntäilmoituksessa määritetystä päivämäärästä lähtien. Jos laitos ei pysty ottamaan laajennusta tai muutosta käyttöön hyväksymisilmoituksessa määritettyyn määräaikaan mennessä, sekä EKP:ltä että laitokselta edellytetään jatkotoimia.
7. Jos tapauksessa, jossa laajennuksen tai muutoksen katsotaan edellyttävän etukäteisilmoitusta EKP:lle tai jossa EKP ei sisäisen mallin arvioinnin perusteella katso laajennuksen tai muutoksen olevan olennainen, laitos päättää olla ottamatta laajennusta tai muutosta käyttöön, sen tulee ilmoittaa päätöksestään EKP:lle viipymättä.
8. EKP ilmoittaa laitoksille tutkintaa edellyttävien laajennusten ja muutosten lopullisen luokittelun tuloksen (olennainen vai ei olennainen).

9. Laitos voi pyytää, että tutkintaa edellyttävä laajennus tai muutos katsotaan lopullisessa luokittelussa olennaiseksi. EKP ottaa pyynnön huomioon, mutta se ei sido EKP:tä.

Osa 4: IMM-menetelmään tehtävät laajennukset ja muutokset, jotka edellyttävät tutkintaa

1. IMM-menetelmään tehtävä laajennus¹⁰ tai muutos edellyttää EKP:n olennaisuustutkintaa, jos se täyttää yhdenkin seuraavista kriteereistä.
 - (a) Se on jokin liitteen I osan I jaksossa 1 tarkoitetuista laajennuksista.
 - (b) Se on jokin liitteen I osan II jaksossa 1 tarkoitetuista muutoksista.
 - (c) Siitä aiheutuu
 - (i) itseisarvoltaan vähintään 1 prosentin muutos laitoksen vastapuoliriskin pohjalta laskettuun riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärään laajennuksen testausvaiheen ensimmäiseltä työpäivältä (vakavaraisuusasetuksen kolmannen osan II osaston 6 luvun mukaisesti) ja
 - (ii) itseisarvoltaan vähintään 5 prosentin muutos laitoksen vastapuoliriskin pohjalta laskettuun riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärään.
2. Laskettaessa edellä kohdan 1 alakohdassa c tarkoitettua vaikutusta riskipainotetut vastuuerät lasketaan seuraavasti:
 - (a) konsolidointiryhmän tasolla, jos laitos kuuluu ryhmittymään, johon sovelletaan konsolidoituja pääomavaatimuksia
 - (b) yksittäisen laitoksen tasolla, jos laitos ei kuulu ryhmittymään, johon sovelletaan konsolidoituja pääomavaatimuksia.
3. Edellä kohdan 1 alakohdassa c tarkoitettu laajennuksen tai muutoksen vaikutus ilmaistaan osan 3 kohdan 2 mukaisesti seuraavien tekijöiden suhteena:
 - (a) osoittaja: vastapuoliriskille ennen laajennusta/muutosta ja laajennuksen/muutoksen jälkeen laskettujen riskipainotettujen vastuuerien erotus
 - (b) nimittäjä: vastapuoliriskille laskettu riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä ennen laajennusta/muutosta.

¹⁰ Osan 2 mukaisesti tähän luokkaan kuuluvat laajennukset luokitellaan olennaisiksi sisäisen mallin arvioinnin pohjalta.

4. Edellä kohdan 1 alakohdan c alakohdassa ii tarkoitettua vaikutusta laskettaessa kohdassa 3 määritelty suhde lasketaan seuraavista ajanjaksoista (a tai b) siltä, joka on lyhyempi:
- (a) 15 perättäistä työpäivää alkaen laajennuksen tai muutoksen testausjakson ensimmäisestä työpäivästä, jos IMM-laskenta pystytään suorittamaan päivittäin. Tämä edellyttää päivittäistä odotettujen riskiprofiilien päivittämistä.
- Jos laitos ei pysty laskemaan uusia riskiprofiileja päivittäin, se voi käyttää vararatkaisuna kolmea perättäistä viikkohavaintoa.
- Jos laitos ei pysty laskemaan uusia riskiprofiileja päivittäin eikä viikoittain, se voi käyttää vararatkaisuna kahta perättäistä kuukausihavaintoa.
- Jos laskennassa ei käytetä päivittäisiä havaintoja, laitoksen tulee osoittaa, että valitut havaintopäivät ovat salkun kannalta edustavia.
- (b) Kunnes edellä kohdassa 3 tarkoitettulla suhteella mitattava vaikutus on vähintään yhtä suuri kuin kohdan 1 alakohdan c alakohdassa ii määritetty prosenttiluku.
5. Edellä kohdan 1 alakohdassa c tarkoitettua vaikutusta laskettaessa kohdassa 3 määritellyn suhdeluvun tulisi mahdollisuuksien mukaan kuvastaa yksinomaan IMM-mallin laajennuksen tai muutoksen vaikutusta. Jos vaikutusanalysissa vaihdetaan muita kuin IMM-indikaattoreita, laitoksen tulee ilmoittaa muutoksesta EKP:lle ja perustella, miksi indikaattoreita ei ole pidetty vakiona.

Osa 5: IMM-menetelmään tehtävät laajennukset ja muutokset, jotka eivät ole olennaisia

Niitä laajennuksia ja muutoksia, jotka eivät kuulu osan 4 piiriin, ei luokitella olennaisiksi. Jos laajennus tai muutos kuuluu liitteen I osan II jaksossa 2 kuvattujen laajennusten ja muutosten piiriin, siitä tulee ilmoittaa EKP:lle viimeistään kaksi viikkoa ennen käyttöönottoa.

Kaikista muista laajennuksista ja muutoksista ilmoitetaan EKP:lle käyttöönoton jälkeen vähintään vuosittain.

Osa 6: A-CVA-menetelmään tehtävät muutokset, jotka edellyttävät tutkintaa¹¹

1. A-CVA-menetelmään tehtävä muutos edellyttää EKP:n olennaisuustutkintaa, jos se täyttää yhdenkin seuraavista kriteereistä.
 - (a) Laitoksella, joka on saanut vakavaraisuusasetuksen 162 artiklan 2 kohdan i alakohdan mukaisen luvan asettaa M-arvoksi 1, muutoksella on luvan kannalta merkittävä vaikutus vastuun arvonokaisuriskin mallintamiseen vastapuoliriskin suhteen, **ja muutos joko**
 - (b) on jokin liitteen II osassa 1 tarkoitetuista muutoksista **tai**
 - (c) muutoksesta aiheutuu
 - (i) itseisarvoltaan vähintään 1 prosentin muutos jossakin vakavaraisuusasetuksen 383 artiklan 5 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettussa, vastaavan A-CVA-menetelmän soveltamisalaan kuuluvassa riskiluvussa laajennuksen tai muutoksen testausvaiheen ensimmäiseltä työpäivältä, **ja joko**
 - (ii) vähintään 5 prosentin muutos vastuun arvonokaisuriskin pohjalta lasketussa täysimääräisessä pääomavaatimuksessa (vakavaraisuusasetuksen 383 artiklan 5 kohdan c alakohdan mukaisella kertomella kerrottujen 383 artiklan 5 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen riskilukujen ja 384 ja 385 artiklan mukaisten omien varojen vaatimusten summa) **tai**
 - (iii) vähintään 10 prosentin muutos ainakin yhdessä vakavaraisuusasetuksen 383 artiklan 5 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettussa, vastaavan A-CVA-menetelmän soveltamisalaan kuuluvassa riskiluvussa.
2. Laskettaessa edellä kohdan 1 alakohdassa c tarkoitettua vaikutusta riskipainotetut vastuuerät lasketaan seuraavasti:
 - (a) konsolidointiryhmän tasolla, jos laitos kuuluu ryhmittymään, johon sovelletaan konsolidoituja pääomavaatimuksia
 - (b) yksittäisen laitoksen tasolla, jos laitos ei kuulu ryhmittymään, johon sovelletaan konsolidoituja pääomavaatimuksia.
3. Edellä kohdan 1 alakohdan c alakohdissa i ja iii tarkoitettu vaikutus ilmaistaan osan 3 kohdan 2 mukaisesti seuraavien tekijöiden suhteena (kohdan 1 alakohdan c alakohdassa iii käytetään suhdeluvun suurinta itseisarvoa kohdassa 5 tarkoitettun ajanjakson ajalta):

¹¹ Tässä osassa määritellään olennaisuuden arviointikriteerit sellaisille A-CVA-menetelmään tehtäville muutoksille, jotka täyttävät ohjeiden osan 1 kohdan 3 alakohdan c alakohdassa iii määritellyt edellytykset.

- (a) osoittaja: ennen muutosta ja muutoksen jälkeen laskettujen, vakavaraisuusasetuksen 383 artiklan 5 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettujen riskilukujen erotus
 - (b) nimittäjä: vakavaraisuusasetuksen 383 artiklan 5 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettu riskiluku ennen muutosta.
4. Edellä kohdan 1 alakohdan c alakohdassa ii tarkoitettu muutoksen vaikutus ilmaistaan osan 3 kohdan 2 mukaisesti seuraavien tekijöiden suhteena käyttäen suhdeluvun suurinta itseisarvoa kohdassa 5 tarkoitettun ajanjakson ajalta:
- (a) osoittaja: vastuun arvonokaisuriskin pohjalta ennen muutosta ja muutoksen jälkeen laskettujen täysimääräisten pääomavaatimusten erotus (eli vakavaraisuusasetuksen 383 artiklan 5 kohdan c alakohdan mukaisella kertoimella kerrottujen 383 artiklan 5 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen riskilukujen summan ja 384 ja 385 artiklan mukaisten omien varojen vaatimusten erotus)
 - (b) nimittäjä: vastuun arvonokaisuriskin pohjalta laskettu täysimääräinen pääomavaatimus ennen muutosta (eli vakavaraisuusasetuksen 383 artiklan 5 kohdan c alakohdan mukaisella kertoimella kerrottujen 383 artiklan 5 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen riskilukujen ja 384 ja 385 artiklan mukaisten omien varojen vaatimusten summa).
5. Edellä kohdan 1 alakohdan c alakohdissa ii ja iii tarkoitettua vaikutusta laskettaessa kohdissa 3 ja 4 määritelty suhde lasketaan seuraavista ajanjaksoista (a tai b) siltä, joka on lyhyempi:
- (a) 15 perättäistä työpäivää alkaen laajennuksen tai muutoksen testausjakson ensimmäisestä työpäivästä, jos A-CVA-laskenta pystytään suorittamaan päivittäin. Tämä edellyttää luottoriskimarginaalista tehtävien arvioiden päivittäistä ja odotettujen riskiprofiilien vähintään viikoittaista päivittämistä.
- Jos laitos ei pysty laskemaan uusia riskiprofiileja päivittäin, se voi käyttää vararatkaisuna kolmea perättäistä viikkohavaintoa.
- Jos laitos ei pysty laskemaan uusia riskiprofiileja päivittäin eikä viikoittain, se voi käyttää vararatkaisuna kahta perättäistä kuukausihavaintoa.
- Jos laskennassa ei käytetä päivittäisiä havaintoja, laitoksen tulee osoittaa, että valitut havaintopäivät ovat salkun kannalta edustavia.
- (b) Kunnes edellä joko kohdassa 3 tai 4 tarkoitettulla suhteella mitattava vaikutus on vähintään yhtä suuri kuin kohdan 1 alakohdan c alakohdassa ii tai iii määritetty prosenttiluku.
6. Edellä kohdan 1 alakohdan c alakohdissa ii ja iii tarkoitettua vaikutusta laskettaessa kohdissa 3 ja 4 määriteltyjen suhdelukujen tulisi mahdollisuuksien mukaan kuvastaa yksinomaan A-CVA-mallin muutoksen vaikutusta. Jos vaikutusanalyyseissa vaihdetaan muita kuin A-CVA-indikaattoreita, laitoksen

tulee ilmoittaa muutoksesta EKP:lle ja perustella, miksi indikaattoreita ei ole pidetty vakiona.

Osa 7: A-CVA-menetelmään tehtävät muutokset, jotka eivät ole olennaisia¹²

Niitä A-CVA-menetelmään tehtäviä muutoksia, jotka eivät kuulu osan 6 soveltamisalaan, ei luokitella olennaisiksi. Niistä tulee ilmoittaa seuraavasti.

1. Muutoksia, jotka täyttävät osan 6 kohdan 1 alakohdassa b tai c määritellyt edellytykset mutta eivät alakohdan a edellytyksiä, ei luokitella olennaisiksi, ja niistä on ilmoitettava EKP:lle kaksi viikkoa ennen suunniteltua käyttöönottoa.
2. Liitteen II osassa 2 kuvatuista muutoksista tulee ilmoittaa EKP:lle kaksi viikkoa ennen suunniteltua käyttöönottoa.
3. Kaikista muista laajennuksista ja muutoksista ilmoitetaan EKP:lle käyttöönoton jälkeen vähintään vuosittain.

Osa 8: Laajennusten ja muutosten dokumentointi

1. Jos IMM-menetelmään tai A-CVA-menetelmään tehtävä laajennus tai muutos edellyttää tutkintaa, laitoksen tulisi toimittaa seuraavat asiakirjat ja tiedot:
 - (a) laajennuksen tai muutoksen kuvaus, joka sisältää myös perustelut ja tavoitteet
 - (b) suunniteltu käyttöönottopäivä
 - (c) laajennuksen tai muutoksen vaikutusala volyymitietoineen
 - (d) asiaankuuluvat tekniset ja prosessikuvaukset, aiheena esim.
 - (i) riskitekijöiden kalibrointi
 - (ii) transaktioiden hinnoittelu
 - (iii) vakuuksien mallintaminen
 - (iv) nettoutus ja vakuusjärjestelyt
 - (v) toteutumatestaus
 - (vi) stressitestausta
 - (vii) wrong way -riski

¹² Tässä osassa määritellään olennaisuuden arviointikriteerit sellaisille A-CVA-menetelmään tehtäville muutoksille, jotka täyttävät osan 1 kohdan 3 alakohdan c alakohdassa iii määritellyt edellytykset.

- (e) raportit laitoksessa suoritetusta riippumattomasta arvioinnista tai validoinnista
- (f) vahvistus siitä, että laajennus tai muutos on käynyt läpi asianmukaisen hyväksymisprosessin ja hyväksytty laitoksen asiaankuuluissa päätöksentekoeleimissä, ja hyväksymispäivä
- (g) soveltuvissa tapauksissa tiedot laajennuksen tai muutoksen määrällisestä vaikutuksesta riskipainotettujen vastuuerien määrään tai omien varojen vaatimuksiin; kvantitatiivinen vaikutus lasketaan osissa 4 ja 6 kuvatulla menetelmällä (rinnakkaisajo).

2. Jos laajennusta tai muutosta ei ole luokiteltu olennaiseksi, laitoksen tulee toimittaa ilmoituksen yhteydessä seuraavat asiakirjat ja tiedot:

- (a) edellä kohdan 1 alakohdissa a, b, c, f ja g tarkoitettu dokumentaatio
- (b) suunniteltu käyttöönottopäivä (jos laajennus tai muutos edellyttää etukäteisilmoitusta) tai toteutunut käyttöönottopäivä
- (c) laitoksen arviota tukeva näyttö tapauksissa, joissa laitos katsoo, että laajennus tai muutos ei vaikuta sovellettavaan arviointikriteeriin merkittävästi (ks. osan 6 kohdan 1 alakohta a sekä liitteet).

Liite I: IMM-menetelmään tehtävät laajennukset ja muutokset

Osa I: LAAJENNUKSET

Jakso 1: Laajennukset, jotka edellyttävät tutkintaa¹³

1. Laajennukset, joilla IMM-menetelmän soveltamisalaa laajennetaan seuraavasti:¹⁴
 - (a) Laajennus kattaa uusien liiketoiminta-alueiden vastuuta, joissa transaktiotyyppi on sama, mutta
 - (i) laajennuksella otetaan käyttöön vakavaraisuusasetuksen 286 artiklan mukaisia toimintatapoja, prosesseja ja järjestelmiä sisältävä uusi hallintajärjestelmä, tai
 - (ii) laajennus vaikuttaa vakavaraisuusasetuksen 289 artiklan mukaisten käyttötestiä koskevien vaatimusten täyttymiseen.
 - (b) Laajennus kattaa vastuuta, joiden transaktiotyyppi on uusi, ellei IMM-menetelmän käyttöluva kata kyseistä transaktiotyyppiä. Käyttöluvan katsotaan kattavan transaktiotyyppin, jos
 - (i) riskitekijöiden (eli pohjana olevien markkinatietojen) stokastinen mallinnus ja kalibrointi kuuluvat jo IMM-menetelmän käyttöluvan piiriin
 - (ii) hinnoittelufunktiot sisältyvät IMM-menetelmässä käytettäväksi vahvistettuun hinnoittelulähteeseen ja kaikki vakavaraisuusasetuksen 293 ja 294 artiklan (etenkin 294 artiklan 1 kohdan e alakohdan) vaatimukset täyttyvät
 - (iii) vakavaraisuusasetuksen 286 artiklan mukaisia toimintatapoja, prosesseja ja järjestelmiä sisältävä hallintajärjestelmä sekä 289 artiklan mukaiset käyttötestiä koskevat vaatimukset ovat johdonmukaisia.
 - (c) Laajennus kattaa nettoutuksen ja vakuusjärjestelyjen suhteen uudentyypisiä sopimuksia ja edellyttää uudenlaista mallinnusta tai

¹³ Luvun 5 osan 2 mukaisesti tällaiset laajennukset luokitellaan olennaisiksi sisäisen mallin arvioinnin pohjalta.

¹⁴ Vakavaraisuusasetuksen 283 artiklan 1 kohdan nojalla laitokset tarvitsevat luvan soveltamisalan laajentamiseen uudentyypisiin transaktioihin.

muutoksia mallinnukseen verrattuna ennestään katettuihin sopimustyyppeihin.¹⁵

2. Laajennusten pysyvät perumiset (osittain tai kokonaan), esimerkiksi silloin kun laitos aikoo soveltaa jotakin standardimenetelmistä sellaisiin nettoutusryhmiin, omaisuuseräluokkiin tai transaktiotyyppeihin, joiden suhteen niillä on lupa käyttää IMM-menetelmää.¹⁶

Osa II: MUUTOKSET

Jakso 1: Muutokset, jotka edellyttävät tutkintaa

1. Merkittävät muutokset siinä, miten malli ottaa huomioon vakuusvajesopimusten vaikutuksen vakuudellisten vastuiden laskennassa vakavaraisuusasetuksen 285 artiklan 1 kohdan mukaisesti (jolloin otetaan huomioon myös muutokset, jotka aiheutuvat siirtymisestä soveltamaan 285 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisen menetelmän asemesta b alakohdan mukaista menetelmää vakuuksien vaikutuksen huomioimiseksi odotetun riskin laskennassa).
2. Merkittävät muutokset riskitekijöiden jakauman ennustamismenetelmissä, mukaan lukien muutokset määrittelyissä, joita käytetään ennustettaessa markkina-arvon muutosten jakaumaa nettoutusryhmässä, sekä muutokset riippuvuussuhteiden (kuten korrelaation) mallintamisessa ja stokastisten mallinnusprosessien parametrien kalibrointimenetelmissä.
3. Vakavaraisuusasetuksen 292 artiklan 6 kohdan a ja b alakohdan ja 294 artiklan 1 kohdan mukaisesti validointimenetelmiin ja/tai -prosesseihin tehtävät merkittävät muutokset, joiden seurauksena laitoksen arvio IMM-menetelmän luotettavuudesta muuttuu.

Jakso 2: Muutokset, jotka eivät ole olennaisia ja edellyttävät etukäteisilmoitusta

1. Muut kuin merkittävät muutokset siinä, miten malli ottaa huomioon vakuusvajesopimusten vaikutuksen vakuudellisten vastuiden laskennassa vakavaraisuusasetuksen 285 artiklan 1 kohdan mukaisesti (jolloin otetaan huomioon myös muutokset, jotka aiheutuvat siirtymisestä soveltamaan 285 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisen menetelmän asemesta b alakohdan mukaista menetelmää vakuuksien vaikutuksen huomioimiseksi odotetun riskin laskennassa).

¹⁵ Uudentyyppisellä sopimuksella tarkoitetaan sopimusta, jonka suhteen laitos ei pysty osoittamaan, että sopimus kuuluu IMM-menetelmän käyttöluvan soveltamisalaan.

¹⁶ Vakavaraisuusasetuksen 283 artiklan 5 kohdan nojalla laitos tarvitsee EKP:n luvan voidakseen siirtää (edes osittain) soveltamaan IMM-menetelmän asemesta jotakin samaisen asetuksen kolmannen osan II osaston 6 luvun 3–5 jaksossa tarkoitettua menetelmää.

2. Muut kuin merkittävät muutokset riskitekijöiden jakauman ennustamismenetelmissä, mukaan lukien muutokset määrittelyissä, joita käytetään ennustettaessa markkina-arvon muutosten jakaumaa nettoutusryhmässä, sekä muutokset riippuvuussuhteiden (kuten korrelaation) mallintamisessa ja stokastisten mallinnusprosessien parametrien kalibrointimenetelmissä.
3. Vakavaraisuusasetuksen 292 artiklan 6 kohdan a ja b alakohdan ja 294 artiklan 1 kohdan mukaisiin validointimenetelmiin ja/tai -prosesseihin tehtävät muut kuin merkittävät muutokset, joiden seurauksena laitoksen arvio IMM-menetelmän luotettavuudesta muuttuu.
4. Muutokset vakavaraisuusasetuksen 285 artiklan 2–5 kohdan mukaisessa riskivakuusjakson toteutuksessa (eli menetelmässä, jolla määritetään, katsotaanko vakuudet epälikvideiksi, tai itse riskijakson asettamisessa).
5. Muutokset mallintamismenetelmässä, jota käytetään vakavaraisuusasetuksen 285 artiklan 6 kohdan mukaisessa vakuuksien mallintamisessa sekä hyväksyttävien vakuuksien arvoon 285 artiklan 7 kohdan mukaisesti tehtävien omien volatiliteettikorjausten mallintamisessa.
6. Muutokset menetelmässä, jolla määritetään vakavaraisuusasetuksen 292 artiklan 2 kohdan mukainen stressikausi.
7. Merkittävät muutokset vakavaraisuusasetuksen 286 artiklan mukaisissa vastapuoliriskin hallintaprosesseissa, kuten
 - (a) limiittijärjestelmään ja raportointijärjestelyihin tehtävät merkittävät muutokset, joilla on merkittävä vaikutus laitoksen päätöksentekoprosessiin
 - (b) tietojärjestelmiin tehtävät merkittävät muutokset, jotka vaikuttavat sisäisen mallin laskentaprosessiin
 - (c) merkittävät muutokset myyjämallien käytössä (elleivät muutokset kuulu jakson 1 soveltamisalaan).
8. Vakavaraisuusasetuksen 290 artiklan mukaisiin stressitestijärjestelyihin tehtävät merkittävät muutokset, joilla stressitestien tiheyttä harvennetaan ja/tai niiden ankaruutta lievennetään.
9. Muutokset menetelmissä, joilla määritetään kaikki wrong way -yleisriskipositiot ja wrong way -erityisriskipositiot vakavaraisuusasetuksen 291 artiklan mukaisesti.
10. Muutokset siinä, miten markkinariskitekijöitä koskevien skenaarioiden pohjalta laaditaan salkun arvoa koskevia skenaarioita: esimerkiksi muutokset arvostusmalleissa, joilla lasketaan alttius riskitekijöille tai tehdään positioiden uudelleenarvostuksia riskilukujen laskennan yhteydessä (myös vaihdokset analyttisestä simulaatioperusteiseen malliin), tai muutokset Taylor-approksimaatiossa tai Taylor-approksimaation ja täyden uudelleenarvostuksen välillä.

Liite II: A-CVA-menetelmään tehtävät muutokset

Osa 1: Muutokset, jotka edellyttävät tutkintaa

1. Muutokset menetelmässä, jolla vakavaraisuusasetuksen 383 artiklan 7 kohdan a alakohdan ja asetuksen (EU) N:o 526/2014 mukainen hintaerosta tehtävä arvio määritetään. Menetelmämuutoksiksi ei lasketa A-CVA-menetelmän päivittäisessä ylläpidossa tarvittavia muutoksia, kuten markkinatietojen saatavuuteen tai A-CVA-salkkujen koostumukseen liittyviä muutoksia vastapuolten kytkemisessä tai luottoriskikäyrien tarkkuudessa.
2. Muutokset menetelmässä, jolla vakavaraisuusasetuksen 383 artiklan 7 kohdan a alakohdan ja asetuksen (EU) N:o 526/2014 mukainen markkinatietoihin perustuva implisiittinen tappio-osuus määritetään. Menetelmämuutoksiksi ei lasketa A-CVA-menetelmän päivittäisessä ylläpidossa tarvittavia muutoksia, kuten markkinatietojen saatavuuteen liittyviä implisiittisen tappio-osuuden muutoksia.

Osa 2: Muutokset, jotka eivät ole olennaisia ja edellyttävät etukäteisilmoitusta

1. Muutokset menetelmässä, jolla määritetään vakavaraisuusasetuksen 383 artiklan 5 kohdan b alakohdan mukainen luottoriskimarginaalin parametreihin kohdistuva stressiajanjakso.
2. Sellaiset merkittävät muutokset vastuun arvonokaisuriskin hallintaprosessiin sisältyvissä toimintatavoissa, prosesseissa ja järjestelmissä, jotka eivät kuulu IMA-sääntelystandardien (asetus (EU) 2015/942) ja niillä muutettujen IRB-sääntelystandardien (asetus (EU) N:o 529/2014) soveltamisalaan, kuten
 - (a) limiittijärjestelmään ja raportointijärjestelyihin tehtävät merkittävät muutokset, joilla on merkittävä vaikutus laitoksen päätöksentekoprosessiin
 - (b) tietojärjestelmiin tehtävät merkittävät muutokset, jotka vaikuttavat sisäisen mallin laskentaprosessiin.

Lyhenneluettelo

A-CVA-menetelmä (advanced method for credit valuation adjustment risk)	vastuun arvonokaisuriskin kehittynyt laskentamenetelmä
AMA-menetelmä (advanced measurement approach)	kehittynyt mittausmenetelmä (operatiivinen riski)
EPV	Euroopan pankkiviranomainen
IMA-menetelmä (internal models approach)	sisäisen mallin menetelmä (markkinariski)
IMM-menetelmä (internal model method)	sisäisen mallin menetelmä (vastapuoliriski)
IRB-menetelmä (internal ratings-based)	sisäisten luottoluokitusten menetelmä (luottoriski)
M-arvo	maturiteetti
YVM	yhteinen valvontamekanismi

© Euroopan keskuspankki, 2016

Postiosoite 60640 Frankfurt am Main, Germany
Puhelin +49 69 1344 0
Internet <http://www.bankingsupervision.europa.eu>

Kaikki oikeudet pidätetään. Kopiointi on sallittu opetuskäyttöön ja ei-kaupallisiin tarkoituksiin, kunhan lähde mainitaan.